

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16EK/765/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125256302
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125256302.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., zast. zákonnou zástupkyňou: D. E. E. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., právne zast. Mgr. Pavol Dudík, advokát, so sídlom Jilemnického 532/2, 911 01 Trenčín, IČO: 52864294, proti povinnému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, XXX XX C. A., právne zast. JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava 1, IČO: 30850436, o vymożenie výživného s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslav Mráz, so sídlom exekútorského úradu Bosákova 5B, 851 04 Bratislava, IČO: 30791227, pod sp. zn. 225EX 138/25, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.07.2025, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie **n e p r i z á v a**.
- III. Oprávnená má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 28,46 EUR, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnená prostredníctvom zákonnej zástupkyne sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 14.03.2025, v spojení s jeho opravou zo dňa 02.04.2025, domáhala od povinného vymożenia výživného prísl., na základe exekučného titulu – uznesenia Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 69P/13/2025 zo dňa 03.02.2025, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 24.02.2025 (ďalej ako „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 03.04.2025 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jaroslav Mráz, so sídlom exekútorského úradu Bosákova 5B, 851 04 Bratislava, IČO: 30791227 (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 225EX 138/25. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 03.04.2025. Jeho doručením sa začala exekúcia.
3. Súdny exekútor na základe podania zo dňa 15.08.2025 predložil súdu Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.07.2025, spolu s jeho prílohami a to: Potvrdenie o úhrade zo dňa 30.07.2025, Potvrdenie o úhrade zo dňa 30.07.2025, ďalej aj Vyjadrenie oprávnenej zo dňa 13.08.2025. Súd v exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu ako aj z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.
4. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 19.05.2025. Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 29.07.2025 bol elektronicke podaný a doručený súdnemu exekútorovi

dňa 01.08.2025. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v čoho dôsledku súd posudzoval predmetné podanie ako neskôr podaný návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku.

5. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z dôvodu zániku vymáhaného nároku jeho splnením. Oprávnená zastúpená zákonnou zástupkyňou návrh na vykonanie exekúcie podala aj napriek skutočnosti, že povinný výživné pravidelne v zmysle exekučného titulu mal uhradené a uhrádza ich pravidelne každý mesiac, a to aj nad rámec jemu uloženej povinnosti. Povinný zdôraznil, že bežné výživné vo výške 120 EUR mesačne pravidelne v zmysle exekučného titulu uhrádza (aj nad rámec povinnosti), a to od mesiaca február 2025. Do času nariadenia exekučného titulu povinný uhrádzal pravidelne výživné na maloletú oprávnenú vo výške 200 EUR mesačne, a matka maloletej oprávnenej následne požiadala povinného, aby jej výživné hradil vopred, a keďže povinný nezisťoval účel, vyhovel žiadosti matky oprávnenej. A preto povinný z tohto dôvodu uhradil výživné za mesiace 02/2025 až 07/2025 vo výške 1150 EUR už dňa 04.01.2024. Na základe uvedeného povinný považoval návrh na vykonanie exekúcie za nedôvodný, keďže mal všetko v zmysle exekučného titulu riadne uhradené, a to dokonca nad rámec uloženej povinnosti. K rozsahu vymáhaného nároku čo do zameškaného výživného za mesiac 02/2025 povinný dodal, že výživné za tento mesiac povinný na žiadosť matky oprávnenej uhradil dňa 19.12.2023, v čoho dôsledku povinnému tak nie je známy dôvod podania návrhu na vykonanie exekúcie, keď povinný má všetko v zmysle exekučného titulu uhradené. Na základe vyššie uvedeného povinný navrhol súdu, aby exekúciu v celom rozsahu zastavil pre jej neoprávnenosť. Povinný si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

6. Oprávnená prostredníctvom zákonnej zástupkyne vo vyjadrení k druhému v poradí návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadrila svoj nesúhlas so zastavením exekúcie v celom rozsahu. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne také skutkové alebo právne tvrdenia, ktoré by mohli spochybníť prebiehajúce exekučné konanie a spôsobiť jeho zastavenie. Jeho skutkové tvrdenia o tom, že má mať zaplatené výživné nedajú žiadny zmysel, nemajú logiku, vecne a časovo vôbec nesúvisia s predmetnou exekúciou. K povinným prezentovaným tvrdeniam oprávnená uviedla, že: 1.) povinný žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o údajných dohodách o takomto spôsobe vyplatenia výživného, 2.) výživné na maloleté dieťa nie je možné vopred vyplatiť na základe dohody rodičov alebo na základe akéhokoľvek vzorca, nakoľko má hradiť bežné výdavky dieťaťa, ktoré nie je možné predvídať, určite nie spôsobom ako sa to snaží naznačiť povinný, 3.) povinný platby nepreukázal (k návrhu na zastavenie exekúcie priložil iba dve potvrdenia o platbách na iné sumy a z iných dátumov), 4.) platby časovo vôbec nesúvisia a nedajú žiadnu logiku (povinný tvrdil, že zameškané výživné vo výške 111,43 EUR uhradil platbou už dňa 19.12.2023, a výživné za mesiace na 02/2025 až 07/2025 uhradil platbou už dňa 04.01.2024, pričom obe platby boli teda vykonané viac ako 13 mesiacov predtým než bol vydaný exekučný titul), 5.) tvrdenia povinného nenesú ani matematicky, keď tvrdí, že mal platiť údaje výživné vo výške 200 EUR za 6 mesiacov, ale suma, ktorú tvrdí, že zaplatil je 1150 EUR. Povinný teda opäť neuviedol žiadnu takú právne relevantnú skutočnosť vo svojom druhom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá by bola spôsobilá spochybníť zákonnosť vedeného exekučného konania. Jeho konanie bolo považované výlučne za účelové, čo najviac oddialiť splnenie jeho vyživovacej povinnosti v prospech maloletej oprávnenej. K okolnostiam, na ktoré povinný opätovne poukázal vo svojom druhom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie oprávnená zdôraznila, že sú to okolnosti, ktoré uviedol už vo svojom prvom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie len inak naformulované, a preto aplikujúc § 61k ods. 3 Exekučného poriadku bez preskúmania vecnej stránky návrhu je potrebné takýto návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť. Oprávnená navrhla súdu, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, a priznal jej nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Podľa § 76 ods. 2 zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

15. Účelom exekučného konania (v širšom ponímaní) je uspokojenie vymáhanej pohľadávky za súčasného zachovania nevyhnutnej ochrany práv povinného a tretích osôb. Formulačné poradie vyjadrenia cieľa exekučného konania nie je pritom náhodné. Pokiaľ by hlavným účelom a cieľom právnej úpravy núteného výkonu exekučného titulu nebolo uspokojenie vykonateľného a nerešpektovaného práva oprávneného, existencia vykonávacieho konania by nemala opodstatnenie a nebolo by zabezpečené reálne naplnenie práva na súdnu a inú právnu ochranu. Ochrana práv povinného a tretích osôb pri nútenom výkone exekučných titulov je prejavom právneho štátu a legitímnym produktom toho, že proces exekúcie je predmetom štátnej regulácie. Preto pri výklade procesných (ale aj hmotnoprávných) inštitútov týkajúcich sa vykonávacieho konania je v prvom rade potrebné posudzovať, či tento výklad umožňuje naplnenie účelu konania. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 394/2020 z 23. marca 2021)

16. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

17. Súd po zistení, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku nemal odkladný účinok, bol podaný oprávnenou osobou - účastníkom konania na strane povinného, preskúmal predmetné podanie povinného a dospel k právnomu záveru, že je v celom rozsahu nedôvodné.

18. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu zániku vymáhaného nároku jeho splnením a to aj nad rámec vyživovacej povinnosti určenej exekučným titulom, keďže po žiadosti zákonnej zástupkyne oprávnenej vymáhané výživné za mesiac 02/2025 – 07/2025, na základe úhrady vo výške 100 EUR dňa 19.12.2023, a následne na základe úhrady vo výške 1150 EUR o dňa 04.01.2024, teda z dôvodu neexistencie záväzkov na výživnom v prospech oprávnenej, v čoho dôsledku povinný považoval výkon exekúcie za nedôvodný a neopodstatnený. Povinný dodal, že začal uhrádzať zvýšené výživné vo výške 120 EUR v zmysle exekučného titulu od februára 2025. A to všetko s poukazom na špecifikáciu odôvodnenia návrhu na zastavenie exekúcie konkretizovanej v bode 5. odôvodnenia tohto uznesenia.

19. Pri návrhoch na zastavenie exekúcie podaných povinným platná právna úprava zakotvila tzv. koncentračnú zásadu (§ 61k ods. 2 a ods. 3 Exekučného poriadku), ktorá zohľadňuje časové okolnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným. Exekučný poriadok rozlišuje návrhy na zastavenie exekúcie na návrhy podané v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a na návrhy podané po uplynutí tejto lehoty. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorému zákon priznáva odkladný účinok v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, môže povinný tvrdiť a preukazovať akékoľvek skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, a v prípade ak bol podaný po skoršom návrhu na zastavenie exekúcie môže namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po skoršom návrhu na zastavenie exekúcie. Zmyslom novej právnej úpravy exekučného konania účinnej od 01.04.2017 a tejto zásady je včasné podávanie procesných úkonov, ktoré sú spôsobilé viesť k zastaveniu exekúcie a to pod hrozbou neprihliadnutia na ne v prípade, že budú podané oneskorene. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd v exekučnom konaní na ňu neprihliadne a návrh na zastavenie exekúcie zamietne, s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii (viď. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 231/2022 zo dňa 24.05.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 149/2022 zo dňa 09.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 112/2022 zo dňa 16.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023).

20. V danom prípade upovedomenie o začatí exekúcie tak, ako to bolo preukázané, bolo doručené povinnému do vlastných rúk dňa 19.05.2025. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku uplynula dňa 04.06.2025. Zo spisového materiálu vyplýva, že povinný podal prvý v poradí návrh na zastavenie exekúcie dňa 03.06.2025, pričom súd o predmetnom podaní povinného rozhodol uznesením zo dňa 20.06.2025, tak že jeho prvým výrokom ho v celom rozsahu zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2025. Druhý v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.07.2025 bol podaný a doručený súdnemu exekútorovi elektronicky dňa 01.08.2025. Predmetné podanie zo strany povinného bolo preukázateľne realizované po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd mohol predmetné posudzovať len ako neskôr podaný podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, v ktorom povinný mohol namietat' len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj po podaní prvého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené pravidlo je prejavom striktnej koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Po preskúmaní nového podania povinného súd v exekučnom konaní mohol konštatovať, že ním povinný vniesol námietku na podklade okolnosti, ktoré nastala pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (zánik vymáhaného nároku jeho splnením pred začatím exekúcie, ako aj pred vznikom exekučného titulu), a ktorá bola totožne uplatnená v prvom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom ku dňu vyhotovenia tohto bolo právoplatne

rozhodnuté, čím v rozsahu tejto námietky je v tomto exekučnom konaní prítomná aj tzv. prekážka veci rozhodnutej (res iudicata). Výnimku zo všeobecného pravidla striktnej koncentrácie exekučného konania a posudzovania prípustnosti povinným namietaných dôvodov (námietka, ktorú povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť) sa s prihliadnutím na skutočnosť, že o identickej námietke súd v exekučnom konaní už právoplatne rozhodol, sa nemôže aplikovať v prípade posudzovania druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie. A preto s poukazom na § 61k ods. 3 Exekučného poriadku povinným prezentované dôvody v druhom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie nepredstavujú nové skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (okrem úhrad zo dňa 30.07.2025 vid' v ďalšom texte), a ani po podaní v prvého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie, v čoho dôsledku v danom prípade námietky obsiahnuté v druhom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie nemôžu predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie súdom, teda súd nemôže prihliadnúť na tieto vznesené dôvody ako dôvody na zastavenie exekúcie v tomto exekučnom konaní. Avšak k podaniu povinného súd v exekučnom konaní uvádza nasledovné stanovisko.

21. Exekučný súd v konaní o zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. V zásade platí, že dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia Exekučného poriadku z dôvodu splnenia exekučným titulom deklarovanej pohľadávky je daný vtedy, ak k splneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať procesné podmienky vedenia exekúcie v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj na účely zistenia prípadnej existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už nariadenú exekúciu zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu.

22. Exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na základe exekučného titulu, ktorého I. výrokom je povinnému uložená povinnosť dočasne prispievať na výživu oprávnenej sumou vo výške 120 EUR mesačne vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci k rukám zákonnej zástupkyne oprávnenej, počnúc dňom 03.02.2025 a to až do času nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku v časti výživného na maloleté dieťa v konaní o rozvod manželstva a o úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 69P/10/2024. Súd v tomto bode preskúmal exekučný titul aj z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul je formálne a materiálne vykonateľný, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom, aby na jeho podklade mohla byť vedená exekúcia v rámci tohto exekučného konania.

23. Exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha za účelom vymoženia nároku na zameškané výživné v celkovej výške 111,43 EUR, ktoré malo vzniknúť v rozhodujúcom období mesiaca február 2025 (aliquotná časť), a bežného výživného vo výške 120 EUR mesačne od mesiaca marec 2025 do budúca. V uvedenom rozsahu súd v exekučnom konaní vydal poverenie na vykonanie exekúcie. V zmysle uvedeného súd v exekučnom konaní sa najmä (nie výlučne) zaoberal len dôvodnosťou uplatneného nároku oprávneného na vymoženie výživného, ktoré vzniklo v rámci špecifikovaného rozhodujúceho obdobia. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá, teda vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna vecná legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna vecná legitímácia). V tomto exekučnom konaní je daná aktívna vecná legitímácia oprávnenej, ako aj pasívna vecná legitímácia povinného, je zrejmy a určitý aj rozsah vymáhaného nároku, ako aj nároku na náhradu trov v exekučnom konaní.

24. Povinný už v čase podania prvého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie na podporu tvrdenia o zániku vymáhaného nároku predložil súdu jednotlivé potvrdenia o realizovaní bezhotovostných transakcií v prospech účtu zákonnej zástupkyne oprávnenej (číslo bankového účtu zhodné s tým, ktorý je uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie), z ktorých vyplýva, že dňa 13.12.2023 uhradil sumu vo výške 200 EUR s poznámkou o účele platby: „Pre Viki 01/25 + skolka“, dňa 19.12.2023 sumu vo výške 100 EUR s poznámkou o účele platby: „Pre Viki 02/25 + skolka“, dňa 04.01.2024 sumu vo výške 1150 EUR s poznámkou o účele platby: „Pre Viki 02-07/25 + skolka“. Tieto prílohy neboli nepredložené v rámci

druhého návrhu na zastavenie exekúcie, ale sú súčasťou spisového materiálu. Povinný vo svojom podaní poukázal na to, že tieto úhrady predstavujú úhrady v prospech vymáhaného nároku. Exekučný titul bol vydaný dňa 03.02.2025. Po preskúmaní povinným predložených príloh k prvému v poradí návrhu na zastavenie exekúcie bolo možné konštatovať, že všetky tieto úhrady boli realizované v čase pred vydaním exekučného titulu, na podklade ktorého prebieha výkon exekúcie. Teda tieto úhrady predstavujú okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, v čoho dôsledku súd v exekučnom konaní na ne nemôže prihliadnuť ako na okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku deklarovaného exekučným titulom, a preto nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Teda tieto úhrady nepreukazujú plnenie nároku deklarovaného exekučným titulom, a ktorý bol priznaný oprávnenej, keďže boli preukázateľne realizované pred vznikom exekučného titulu.

25. K uvedenému je potrebné dodať, že predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu, ktoré po nadobudnutí atribútu právoplatnosti a vykonateľnosti sa stalo podkladom pre výkon exekúcie. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Teda povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý súd v exekučnom konaní neskúma. Skutkový stav na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

26. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

27. Predmetné uznesenie, ktorým je neodkladné opatrenie, bolo povinnému preukázateľne doručené v intenciách osobitného predpisu, v čoho dôsledku povinný mohol podať proti danému neodkladnému opatreniu odvolanie, ktorým by namietol prípadnú neoprávnenosť, resp. nedôvodnosť nároku, jeho rozsah, ako aj jeho zánik, či nedostatok už aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, rozpor z dobrými mravmi, prípadne aj iné okolnosti, ku ktorým malo dôjsť v čase pred vydaním tohto uznesenia, a preto právna relevancia týchto námietok skončila nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti neodkladného opatrenia, ktoré sa stalo podkladom pre výkon exekúcie. Z vlastnej činnosti bolo zistené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2025 (tak ako to vyplýva z Registra doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súdnych rozhodnutí spravovaného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Opatrenie tohto rozhodnutia doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti potvrdzuje fakt, že rozhodnutie bolo účastníkom konania doručené predpísaným zákonným spôsobom a ku dňu vydania tohto uznesenia nebolo preukázané, že by došlo k jeho zrušeniu na základe včas podaného vecne odôvodneného opravného prostriedku oprávnenou osobou. Súd v exekučnom konaní nemožno považovať za príslušný všeobecný súd, ktorý je oprávnený skúmať vecnú správnosť skutkových a právnych záverov súdu v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal, a zároveň exekučný súd nemôže v exekučnom konaní nahrádzať rozhodovaciu právomoc orgánu oprávneného rozhodovať o riadnych zákonných opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu súdu

v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu spočíva najmä v zisťovaní, či exekučný titul spĺňa formálne a materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu a či po vzniku exekučného titulu došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu. Exekučný súd totiž nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. Súd v exekučnom konaní s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, z jeho obsahu musí vychádzať, a zabezpečiť vymoženie povinnosti ním uložených.

28. V zmysle § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. V zmysle § 76 ods. 2 druhá veta zákona o rodine ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné. Povinný preukázal, že v čase pred vydaním exekučného titulu uhradil oprávnenej výživné na dobrovoľnej báze. Predmetné plnenie však po vzniku exekučného titulu nemožno započítať v prospech povinnosti, ktorá ním bola povinnému uložená. Započítanie prípadnej pohľadávky povinného z titulu preplatku na nespotrebovanom výživnom, ktoré dobrovoľne uhradil oprávnenej v čase pred vznikom exekučného titulu voči pohľadávke maloletej oprávnenej priznaného z titulu výživného priznaného exekučným titulom, a ktoré je predmetom vymoženia v rámci výkonu exekúcie, nie je možné. Je potrebné zdôrazniť, že existencia nespotrebovaného preplatku na dobrovoľne uhradenom výživnom pred vznikom exekučného titulu nezakladá dôvod, v dôsledku ktorého povinný nie je povinný plniť v prospech mal. oprávnenej bežné výživné, ktoré jej bolo priznané exekučným titulom. Bežné výživné povinný musí plniť v pravidelných mesačných intervaloch riadne a včas. Povinný po vzniku exekučného titulu je povinný plniť povinnosť ním uloženú v súdom stanovených medziach. A preto na základe uvedených skutočností povinným predložené potvrdenia o úhradách nepredstavujú okolnosti, ktoré by preukazovali zánik vymáhaného nároku deklarovaného exekučným titulom (nepredstavujú dobrovoľne plnenie povinnosti uloženej exekučným titulom). Pre úplnosť v tomto exekučnom konaní povinný nepredložil súdu listinné dokumenty, ktorými by preukázal existenciu akejkoľvek vzájomnej dohody o úprave rozsahu vyživovacej povinnosti (alebo žiadosti) v čase pred vznikom exekučného titulu, avšak aj v prípade jej predloženia súd v exekučnom konaní by na ňu nemohol prihliadnuť, keďže sa jedná o okolnosť, ktorá nastala pred vznikom exekučného titulu. Taktiež nemožno opomenúť skutočnosť, že vydaným neodkladným opatrením, ktorým je exekučným titulom, došlo k záväznej dočasnej právnej úprave vyživovacej povinnosti v prospech maloletej oprávnenej, s určeným dňom počiatku plnenia (03.02.2025), ktorá nahrádza aj v prípadnú nepreukázanú dohodu rodičov na o úprave tejto povinnosti na dobrovoľnej báze. Povinný nepreukázal súdu na to určenými dôkaznými prostriedkami, že by po vydaní exekučného titulu dobrovoľne, riadne a včas plnil povinnosť mu uloženú v prospech maloletej oprávnenej.

29. Povinný spolu s druhým v poradí návrhom na zastavenie exekúcie predložil súdu potvrdenie o úhrade sumy vo výške 62,55 EUR zo dňa 30.07.2025 s poznámkou o účele platby: „Dominika a A. B. poistenie 07/25“ a potvrdenie o úhrade sumy vo výške 21,70 EUR zo dňa 30.07.2025 s poznámkou o účele platby: „A. B. setrenie 13.07.25 12.08.25“ adresované v prospech účtu spoločnosti Metlife Amslico, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava. Po preskúmaní týchto úhrad bolo možné konštatovať, že tieto nepredstavujú plnenia vyživovacej povinnosti (pre odlišnosť účelu a adresovanie nepríslušnému subjektu), a preto tieto úhrady možno považovať len za plnenia mimo rámca vyživovacej povinnosti. Taktiež je zjavné, že tieto úhrady boli realizované v čase po začatí exekúcie. Súd v exekučnom konaní opätovne zdôrazňuje, že dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z dôvodu splnenia vymáhaného nároku deklarovaného exekučným titulom zo strany povinného je daný len vtedy, ak k dobrovoľnému splneniu pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie. Ak však nastane splnenie vymáhaného nároku oprávneného povinným po začatí exekúcie, v takom prípade nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t. j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Uvedené platí aj pre čiastočné splnenie vymáhanej pohľadávky po začatí exekúcie. V prípade ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekúcie (bez ohľadu na to či bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie), pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky. Ak povinný splní po začatí exekúcie celú vymáhanú pohľadávku vrátane trov exekúcie, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie (§ 61o ods. 3 Exekučného poriadku). Ak povinný splní po začatí exekúcie časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška

vymáhaného nároku. Skutočnosť, či aktuálna výška vymáhaného nároku zohľadňuje čiastočné plnenia, je preukázateľná najmä z evidencie vedenej súdnym exekútorom (§ 29 ods. 6 Exekučného poriadku), prípadne z potvrdenia súdneho exekútora o splnení dlhu (§ 29 ods. 10 Exekučného poriadku), prípadne z centrálného registra exekúcií (§ 211a Exekučného poriadku). K zastaveniu exekúcie súdom z dôvodu úhrady pohľadávky, resp. jej časti, až po začatí exekúcie, tak ako je v prejednávanej veci v dotknutom rozsahu, nemôže dôjsť. Je nutné uviesť, že zaplatenie dlhu povinného by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával. Úhrady zo dňa 30.07.2025 boli preukázateľne realizované v čase po začatí exekúcie, a preto s poukazom na § 61f ods. 1 Exekučného poriadku je s konečnou platnosťou zverená súdnemu exekútorovi právomoc rozhodnúť o prípustnosti týchto úhrad ako úhrad proti nároku deklarovaného exekučným titulom (posudzovanie účinkov splnenia vymáhaného nároku po začatí exekúcie).

30. Po preskúmaní spisového materiálu bolo možné konštatovať, že neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by odôvodnili popieraní existenciu záväzku povinného voči oprávnenej a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Súd pri opätovnom preskúmaní spisového materiálu mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil, a nie je prítomná prekážka pre vymáhateľnosť nároku deklarovaného exekučným titulom v rámci výkonu tejto exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia v tomto exekučnom konaní sa teda začala dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani iný dôvod zastavenia exekúcie.

31. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnomu záveru, že druhý v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex offico nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

32. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnej nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.

34. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

35. Podľa § 199e Exekučného poriadku prvá veta ak je zástupcom oprávneného alebo povinnej advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

36. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) celková výška tarifnej odmene sa určí súčinom základnej sadzby tarifnej odmene stanovenej podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

37. Podľa § 10 ods. 4 Vyhlášky pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonanie exekúcie.

38. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

39. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

40. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

43. Povinný si uplatnil od oprávnenej nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie (výdavky za právne zastupovanie) bez jeho vyčíslenia.

44. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávnenej nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd po preskúmaní druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie dospel k právnomu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodným podaním vo veci samej, v čoho dôsledku súd prvým výrokom tohto uznesenia zamietol predmetné podanie v celom rozsahu, a preto povinný nebol ani len v čiastočnom rozsahu úspešný, čím povinnému nevznikol dôvodný nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávnenej. Na základe uvedených skutočností súd povinnému ním uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávnenej v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie nepriznal, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

45. Oprávnená si uplatnila od povinného nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k druhému v poradí návrhu na zastavenie exekúcie (1 úkon právnej služby) bez jeho vyčíslenia.

46. S prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnená bola v časti exekučného konania o návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešná, keďže nedošlo ani len k čiastočnému zastaveniu prebiehajúcej exekúcie súdom, súd priznal oprávnenej od povinného nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v jeho úplnom rozsahu.

47. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je však možné pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzať podľa § 10 ods. 4 Vyhlášky v prípade uplatneného výživného len zo splátok bežného výživného, ktoré sú zročné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, teda zameškaného výživného. Exekúcia v tomto exekučnom konaní začala dôvodne v sume zameškaného výživného vo výške 111,43 EUR. V tomto exekučnom konaní v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 ods. 4 Vyhlášky v spojení s § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 199e Exekučného poriadku, oprávnená má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za jeden úkon právnej služby, pričom odmena je stanovená len vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za každý z týchto úkonov právnej služby. Hodnota jedného úkonu právnej služby v základnom konaní predstavuje sumu vo výške 16,60 EUR, a hodnota jedného úkonu právnej služby v exekučnom konaní v zmysle § 10 ods. 4, a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky predstavuje sumu vo výške 8,30 EUR. V tomto exekučnom konaní oprávnená má nárok na náhradu ďalších trov a to trov za

právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorému sa pripočíta hodnota jedného režijného paušálu za rok 2025 a hodnoty dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca oprávnenej podľa zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH spravovaného Finančnou správou Slovenskej republiky je platcom dane z pridanej hodnoty. Na základe uvedeného súd priznal oprávnenej od povinného nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 28,46 EUR (1 x 8,30 EUR + 1 x režijný paušál za rok 2025 vo výške 14,84 EUR + 23 % DPH vo výške 5,32 EUR), tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia. Nad rámec uvedeného súd v exekučnom konaní konštatuje, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude táto ďalšia náhrada trov oprávnenej v exekučnom konaní vo výške 28,46 EUR vymáhaná v rámci tohto exekučného konania formou vydania dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.